

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei Comisiei Europene din 3 martie 2010 în cazul PL/2009/1019 privind piața națională cu ridicata a schimbului de trafic de date IP (tranzit IP) și în cazul PL/2009/1020 privind piața cu ridicata a schimbului de trafic de date IP (peering IP) cu rețeaua aparținând Telekomunikacja Polska S.A.;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul solicită anularea Deciziei C(2010) 1234 a Comisiei Europene din 3 martie 2010, adoptată în temeiul articolului 7 alineatul (4) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului (Directivă-cadru) ⁽¹⁾, în care Comisia a solicitat Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Președintele Autorității în domeniul Comunicațiilor Electronice) retragerea proiectelor de măsuri privind piața națională cu ridicata a schimbului de trafic de date IP (tranzit IP) și piața cu ridicata a peering IP cu rețeaua aparținând Telekomunikacja Polska S.A., care au fost notificate Comisiei la 27 noiembrie 2009 și înregistrate cu numerele PL/2009/1019 și PL/2009/1020.

În susținerea acțiunii sale, reclamantul formulează trei motive.

În cadrul primului motiv al acțiunii, reclamantul susține că, prin adoptarea deciziei atacate, Comisia a încălcat norme fundamentale de procedură, între care principiul bunei administrări, principiul cooperării eficiente și mecanismul de consultare prevăzut la articolul 7 din Directiva-cadru, pentru motivul că aprecierea în discuție cuprinsă în decizia atacată s-a întemeiat pe o traducere incorectă a proiectelor de măsuri prezentate de reclamant în cadrul procedurii de notificare, ceea ce a determinat Comisia să facă constatări greșite privind situația de fapt, care cuprinde obiectul deciziei adoptate. În plus, Comisia a încălcat norme fundamentale de procedură prin faptul că nu a motivat suficient decizia atacată, întrucât lipsește o analiză detaliată și obiectivă a motivelor pe baza cărora a decis că proiectele de măsuri notificate trebuie retrase.

În cadrul celui de al doilea motiv al acțiunii, reclamantul susține că, în speță, Comisia săvârșit o eroare vădită de apreciere prin constatarea faptului că serviciile de peering IP și de tranzit IP sunt substituibile reciproc. Serviciile de peering IP și de tranzit IP nu sunt substituibile reciproc, deoarece diferă în privința volumului de trafic de date IP schimbat între întreprinderile de telecomunicații, în privința metodelor de calcul al remunerațiilor pentru serviciile prestate, în privința definiției furnizorului de servicii (ISP) și în privința calității serviciului.

În al treilea rând, reclamantul impută Comisiei că a încălcat de asemenea articolul 4 alineatul (3) TUE și articolul 102 TFUE, coroborate cu articolul 7 alineatul (4), cu articolul 8 alineatul (2) literele (b) și (c), cu articolul 14 alineatul (2), cu articolul 15 alineatul (3) și cu articolul 16 alineatul (4) din Directiva-cadru, în măsura în care a considerat că piețele cu ridicata ale schimbului de trafic de date IP din Polonia (tranzit IP și

peering IP) nu sunt două piețe separate, nu pot face obiectul unei reglementări *ex ante* și că Telekomunikacja Polska S.A. nu dispune de o putere semnificativă pe aceste două piețe. Reclamantul susține că, în conformitate cu cerințele cuprinse în recomandare ⁽²⁾ și în orientări ⁽³⁾, a efectuat o analiză a pieței din punctul de vedere al temeiniciei unei reglementări *ex ante* și a verificat în mod incontestabil cele trei criterii relevante. Această examinare a confirmat pe deplin că piețele de peering IP și de tranzit IP pot face obiectul unei reglementări *ex ante* întrucât se caracterizează prin existența unor obstacole importante și permanente, structura acestora nu tinde către o concurență efectivă în cursul perioadei de timp relevante, iar aplicarea dreptului concurenței nu este în sine suficientă pentru a remedia deficiențele avute în vedere ale pieței.

⁽¹⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

⁽²⁾ Recomandarea Comisiei din 17 decembrie 2007 privind piețele relevante de produse și de servicii din sectorul comunicațiilor electronice care pot face obiectul unei reglementări *ex ante*, în conformitate cu Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice [notificată cu numărul C(2007) 5406] (JO L 344, p. 65).

⁽³⁾ Orientările Comisiei privind analizele de piață și evaluarea puterii semnificative pe piață, conform cadrului de reglementare comunitar pentru rețele și servicii de comunicații electronice (JO C 165, p. 6).

Acțiune introdusă la 21 mai 2010 — Spania/Comisia

(Cauza T-230/10)

(2010/C 209/65)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: M. Muñoz Pérez)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei Comisiei 2010/152/UE din 11 martie 2010 de eliminare de la finanțarea Uniunii Europene a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în temeiul Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, al Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în ceea ce privește partea care face obiectul prezentei acțiuni;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva a două dintre corecțiile financiare efectuate de Comisie și se întemeiază pe încălcarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 2200/96 al Consiliului din 28 octombrie 1996 privind organizarea comună a pieței în sectorul fructelor și legumelor ⁽¹⁾, a Regulamentului (CE) nr. 1433/2003 al Comisiei din 11 august 2003 privind normele de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2200/96 al Consiliului în ceea ce privește fondurile operaționale, programele operaționale și asistența financiară ⁽²⁾ și a Regulamentului (CE) nr. 1432/2003 al Comisiei din 11 august 2003 privind normele de aplicare a dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 2200/96 al Consiliului în ceea ce privește autorizarea organizațiilor de producători și autorizarea prealabilă a grupărilor de producători ⁽³⁾, invocate de Comisie în susținerea acestor corecții.

În ceea ce privește excluderea costurilor rezultate din gestionarea ambalajelor ecologice, Comisia interpretează articolul 15 alineatul (5) din Regulamentul 2200/96 și anexa I la Regulamentul 1433/2003 în sensul că, la stabilirea cotei forfetare eligibile, statele membre trebuie să respecte regula potrivit căreia sunt eligibile numai cheltuielile suportate de organizațiile de producători și că trebuie să se solicite o probă directă în acest sens.

Regatul Spaniei consideră, la rândul său, că, ținând cont de scopul și de cuprinsul dispozițiilor menționate anterior, proba suportării concrete a costurilor de către organizațiile de producători nu este cerută. În plus, și în orice caz, este cert că organizațiile de producători suportă costurile rezultate din gestionarea ambalajelor ecologice, dat fiind că distribuitorii transmit aceste costuri prin intermediul unei reduceri a prețului plătit pentru produsele lor.

În ceea ce privește deficiențele sistemului de control al recunoașterii organizației de producători SAT Royal, Comisia consideră că regula potrivit căreia niciun membru al unei organizații de producători nu poate să dețină mai mult de 20 % din drepturile de vot trebuie să se aplice, de asemenea, persoanelor fizice care sunt acționari ai entităților care sunt, la rândul lor, membre ale unei organizații de producători. Regatul Spaniei consideră că regula vizată la articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul 1432/2003 nu se aplică decât celor care sunt membri ai organizației, fără a fi necesară analizarea alcătuirii acționariatului entităților care fac parte din organizația de producători.

⁽¹⁾ JO L 297, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 20, p. 29.

⁽²⁾ JO L 203, p. 25, Ediție specială, 03/vol. 48, p. 200.

⁽³⁾ JO L 203, p. 18, Ediție specială, 03/vol. 48, p. 193.

Acțiune introdusă la 21 mai 2010 — Merlin și alții/OAPI — Dusyma (Jocuri)

(Cauza T-231/10)

(2010/C 209/66)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamanți: Merlin Handelsgesellschaft mbH (Forchtenberg, Germania), Rolf Krämer (Forchtenberg), BLS Basteln, Lernen, Spielen GmbH (Forchtenberg), Andreas Hohl (Künzelsau, Germania) (reprezentant: R. Kramer, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Dusyma Kindergartenbedarf GmbH (Schorndorf, Germania)

Concluziile reclamanților

— Anularea Deciziei Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 17 martie 2010, pronunțată în cauza R 879/2009-3, și declararea nulității desenului sau modelului industrial comunitar nr. 526 801-0011;

— cu titlu subsidiar, anularea deciziei Camerei a treia de recurs și trimiterea cauzei spre judecare camerei de recurs;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: desenul sau modelul industrial comunitar nr. 526 801-0011 pentru produsele „Jocuri (inclusiv jocuri educative)”

Titularul mărcii comunitare: Dusyma Kindergartenbedarf GmbH

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității